

TOTI·LISTI

LETO II.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 9

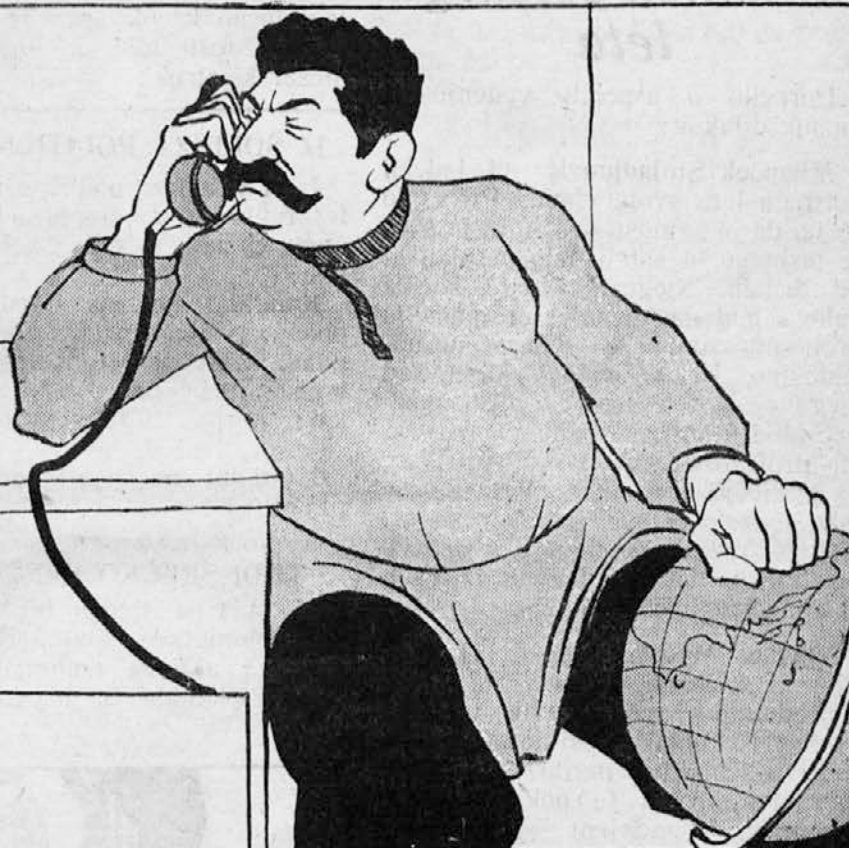
Tekoči račun pri Poštnem čerkovnem uradu v Ljubljani, štey. 10.644. Naročnina četrtletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

Telefonski pogovor:

Dr. Maček: »Halo, halo, tu Maček! Povejte mi prosim, ste pri vas že podpisali?«

Staljin: »Nak, še ne!«

Dr. Maček: »Sem si kar mislil! Pri nas namreč tudi še nismo.«

Prihodnja številka izide 15. julija. Obsegala bo zopet 16 strani.

Ob priliki Mariborskega tedna (od 5. avgusta dalje) se Vam predstavi »Toti list« s svojevrstno atrakcijo. Priredil bo humoristično - satirično razstavo in imel vsak večer tudi svoj veseli teater. Na sporedu bodo šaljivi prizori, kupleti itd. — Več o tem Vam povemo v naslednji številki »Totega lista«.

UREDNIŠTVO.

Ob koncu šolskega leta

Poročilo o uspehih, vedenju in kaznih dijakov:

Milanček Stojadinović: ni izdelal četrtega leta svoje vlade. Pokazalo se je, da ni samostojen in da je svoje pismeno in ustno delo preplankal od drugih. Njegova zadnja šolska naloga pod naslovom »Interpelacija proti sporazumu« je dobila oceno nezadostno. Pri tej nalogi, ki ni sad njegovega intelektualnega dela, marveč plod kopiranja tujih vzorov, je bil profesorski zbor M. prisiljen, ga izključiti iz stranke. Vedenje diaka je zelo slabo: socialni čut pri njem ni razvit; če ni prvi v državi, se kuja in sitnari. Izgnan iz vseh vlad Jugoslavije za stalno.

Vladko Maček: izdelal 51. leto svojega življenja. Ima odlične ocene v predmetih »predsedstvo« in »čakanje«. Nekoliko slabši je v kmetijstvu: odlično zna »narihtati« plug za sporazum, ni pa še pokazal, kako zna orati. V zadnjem šolskem letu ni bil kaznovan z zaporom. Vedenje vlnudno.

NEVTRALNOST NEKATERIH...

Če dobiček vrže,
nam resnično prija;
če pa le profitom
našim vrat zavija,
je nevtralnost v vojni
strašna oslarija...

Zdravica

s pojedine japonskih oficirjev in japonofilskih kitajskih veljakov v Šanghaju.

Ne maram polente,
ne maram kompota,
najbolj mi ugaja
kitajska rižota.

Če kuhar kitajski
jo dobro zakuha,
že v pičlih par urah
nebeška si muha.

?

Ali veste, zakaj so v Mariboru postavili ob cestah zopet rdeče drogove?

Ker so hoteli zvedeti, če so še vsi. Pravili so namreč, da so jih delavci med zimo nekaj pokurili. Zato so odkopali stare luknje in posadili v vsako po en drog. Ker ni ostalo nič praznih lukenj, so ugotovili, da tudi drogov ne manjka.

Služba čuvaja je razpisana za leto sezono pri mestnem avtobusu, ki vozi z otoka v mesto. Javijo naj se le telesno krepko razviti mladeniči, po možnosti taki, ki so že delali v mesarski stroki.

IZ ŠOLE ZA POLITIČNE VEDE

Izpit v šoli za politične vede. Profesor vpraša kandidata: »Kakšen sistem vlada v nedemokratskih državah?«

Kandidat ne zna odgovora. Ves obupan pogleda profesorja, ki se mu mladi nesrečnež smili. Poizkuša mu pomagati in reče: »No... kor... kor korp...« (Hotel je povedati »korporativni«.)

Kandidat pa naglo pove: »Korruptivni«.

TUDI SREČKO SREČKOVIČ

pride spet na Bled in bo razvil kontra diplomatsko akcijo. Blejci bodo zbobnali aktivne diplomate, on pa bivše diplomate, da bi skupaj izdali

album spominov. Kakor z vsemi kontra akcijami, pa tudi s to nima sreče. Mož se je zelo mujal, da bi zvalil v svojo vilo Tituleska in pa zlasti Antona Edena. Angleški lord mu je pa odgovoril, da ni imel toliko sreče kakor Milan Stojadinović, da bi namreč bil v istem času dvojni minister, potem pa nikoli več. Eden še zmeraj ne mara veljati za bivšega diplomata, nadeja se celo tega, da bo spet zajahal konjička, ki za Milana naibže ne bo nikoli več osedlan.

STRANG

Zakaj so poslali Angleži v Moskvo Williama Stranga?

Ker hočejo Nemčijo strang-ulirati.

BAJKA

»Očka, kaj je to — bajka?«

»To je povest o svobodi tiska.«

Uporaba nog

ne-
koč

in danes!

Ob uri duhov

Vzorni vodja mariborskega muzeja, g. prof. Baš, je izkopal dobro ohranjena okostja starih nemških plemiških družin.

V temni noči, ob uri duhov, je zasumelo v profesorjevi sobi. Votel glas je zapovedujoče dejal: »Pojdi z nami, profesor! In odvlekli so ga med mrtvake na pokopališče. Tam so mu dopovedovali, kako in kaj je nekoč bilo, da so živeli od nekdaj na Štajerskem Slovenci, le denarja niso imeli, kot ga nimajo tudi danes. Po-

kopavali so jih tako po domače. Tujci so si pa zemeljsko počivališče urejali bolj po gosposko, zato da so še danes njih ostanki v boljšem stanju. Kar v koru so mu nato lepo zapeli:

Ker nismo Slovenci denarja imeli, zato do kosti smo do danes strohneli!

Karo ♦ čevlji

Maribor

Gosposka ulica štev. 13

Bogata izbira Zmerne cene

IMA PRIČO!

Zena: »Koliko je bila ura sinoči, ko si prišel domov?«

Mož: »Bilo je okoli pol enajstih.«

Zena: »Hm! Pa se ti je mogoče ura ustavila.«

Mož: »Ne, ne! Bilo je pol enajstih, saj mi je mlekarica povedala!«

PRETEKLOST

»Zakaj se pa nočeš poročiti z gospodično Sonjo?«

»Veš njena preteklost!«

»Prosim te, saj je vendar neomadeževana!«

»To že, to — toda precej predolga!«

MALA POMOTA

V nekem mariborskem kinu so predvajali te dni burko, v kateri nastopajo znani ameriški klovni, trije bratje Marx.

Ob koncu vsake predstave je stal pred kinom Hans Schnidaritsch, čigar oče je bil še Janez Žnidarič, in vneto pisal. K njemu pristopi njegov prijatelj Sidaritsch:

»Bos šrajbst?«

Schnidaritsch pa vneto piše dalje, samo z glavo pokima proti ljudem, ki prihajajo iz kina.

»De vean ole draufcoln. Dos san lauta Komunisten.«

»Viaklih?«

»Jo. De voan in Kino, bal da Marx špüln tuat.«

Španski teater

Kakor nekoč brez bikoborb živeti Španec mogel ni, tako brez večnih eksplozij se zdaj mu vse prepusto zdi.

Turnirje viteške igral z republikanci je par let, teater ta občudoval je ves civiliziran svet.

Da dolgčas Španca ne vduši ko konec vročili je predstav, teater zidan prošle dni v Madridu kvišku je pognal.

IZ RAJNKE AVSTRIJE

Ko je umrl stari cesar Franc Jožef, je vladala v Avstriji velika žalost. Vsako petje in godba je bila prepovedana. Celo dunajski Prater, znano zabavišče, je moralo biti zaprto.

Neki policijski agent je šel po Prateru in gledal, ali je vse v redu. Vse je bilo v redu: nikjer žive duše. Samo pred osamelim vrtiljakom je stal majhen deček in bridko jokal. Agent ga je vprašal: »No, dečko, zakaj jokaš?«

»Na ringlšpilu bi se rad peljal, pa ni nikogar tu.«

»Seveda ni nikogar. Ali ne veš, da so presvetli cesar umrli?«

»Vem,« potoži deček. »Ali ni nobenega drugega, ki bi vrtel ringlšpil?«

NI ISTO

— Vi bi torej radi postali moj zet?

— Ne ravno to. Hotel bi postati mož vaše hčerke.

»No, Tone, kaj si že videl nevestino balo?«

»Eh, veš kaj Tine, samo vrata mi je šele pokazala!«

Neron-Chamberlain

daje pomirljive izjave ob pogledu na goreče mesto

Takorekoč neutajljivo dejstvo, bi dejal, da je namreč večji del tega mesta sedaj v plamenih, vzbuja, kot o tem niti malo ne dvomim, občutke globokega vznemirjenja, in morda tudi preplašenosti med temi prebivalci, ki se zavedajo možnosti, da je njih varnost ogrožena. Zato si moramo zastaviti vprašanje, ali je situacija, ki se je s tem dejanjem ustvarila, združljiva z varnostjo splošnosti kot celote.

Prepričan sem, da se večina javnega mnenja nagiba k naziranju, da je rušenje večjega dela javnih zgradb, do katerega je prišlo v teh okoliščinah, v katerih se nahajamo, zelo neprimerno sredstvo, da bi utegnili olajšati napetost, ki je ni mogoče zanikati, in izražam splošno občuteno bojazen, da se bodo te skrbi nasprotno še povečale in našim občutkom zaupanja mogoče zadale

še nadaljnji udarec. Ako je mesto v plamenih in so njegovi prebivalci ogroženi, tedaj, to izjavljam docela odkrito, je zelo težavno spraviti ta stvarni stan v sklad z naziranjem, ki se javlja z druge strani, da tu ni vzrokov za vznemirjenje v situaciji, ki bi se mogla, ako bi bilo dopuščeno, da bi se razvila, izkazati kot pogubno za blaginjo teh, ki se jih tiče. Predlagalo se mi je, da bi se poklicali gasilci. Niti malo ne pomišljam izjaviti, da zasluži ta predlog najskrbnejšega razmišljanja s strani vlade in lahko brez pridržkov izjavim, da sem z gasilci v stalnem tesnem stiku, da bi se eventualno lotili akcije gašenja in podvzeli takšne mere, ki se bodo izkazale za potrebne, da se bo ohranilo zaupanje, češar si jaz in moji tovariši iskreno želimo, kajti...

Ormoškega Pevca glas

Ponoči sem popotoval,
podnevi se za vas dajal
in trošil svoje peneze,
zdaj mi le povrnite vse.

Za avanzma se Vaš boril,
stotisoče sem bil zabil,
zahval dvesto sem le
prejel,
kako bi zgolj od njih
živel?

Sem za pravico večno
vnet,
poslanec bom gotovo spet;
ko kaj denarja nalovim,
mandat svoj brž nazaj
dobim.

*Ker zveze dobre še imam,
na razpolago se Vam
dam;
a prej uslišite me vi,
za peneze se mi mudi.

O p o m b a: Bivši narodni poslanec R. Pevec iz Ormoža se je obrnil s posebnim pismom na svoje volilce. Ker »Toti list« spuštuje vse može, zaslužne za narod, poslance in ministre pa še prav posebej, objavlja to pismo v tisti obliki, ki bi ga g. poslanec kot Pevec moral poslati med narod, a ga ni utegnili zapeti ali spesniti. Upamo, da smo zaslužnemu možu s tem zelo ustregli, njegove volilce in varovance pa rotimo, naj mu pošljejo vsaj za znamke, če mu že kolekov ne poravnajo. — Vsem drugim podobnim rodoljubom pa obljubljam v podobnih prilikah vso svojo nepristransko pomoč.

Nikola Pašić

je v nebesih pričakal Joco Jovanovića-Pižona.

»Ej, brate, prišel si za menoj,« mu pravi. »Kako, ali si umrl na vladi ali v opoziciji?«

»V opoziciji.«

»Tudi z mano je bilo tako. Pa nisem bil demokrat, ampak gospod s Terazij. Kar je za navadnega grešnika pokora, to je za politika smrt v opoziciji.«

OPOZORILO!

Ravnateljstvo muzeja v Louvru je izdalo tale oklic: Vsem Francozom, vsem civilizirancem! Tatvina Watteau-ve slike Brezbrižnik iz naše galerije je zadnji opomin slehernemu Francozu in civilizirancu, da mora izginiti brezbriznost iz vseh uradov in tudi iz slehernega človeka, dokler ne izsledimo zločinca, ki je ukradel Brezbrižnika iz muzeja in pregnal brezbriznost iz naše zemlje.

SPOR NA DALJNEM VZHODU

ni po svojem bistvu ne gospodarske in ne politične, temveč docela kulturne narave. Anglija, Francija in Amerika sta si z Japonsko v navzkrižju zaradi enega samega zloga. Japonci delajo marše, zapadne velesile pa vlagajo demarše.

TAJNIŠTVO

Mednarodnega urada dela v Ženevi je razposlalo vsem evropskim državam poziv, naj poleg ministrstev za propagando ustanove še pred izbruhom svetovne vojne ministrstva za dezertarje. Vojne ubežnike naj ne bi več streljali, temveč jih dali na razpolago Uradu dela, ki jih bo po svojem prevdanku dodelilo ministrom za municijo, za kar naj že zdaj vložijo prošnje pod geslom: Robotom — dela, topovom — hrane!

POLJSKI CARINIKI

so v Gdanskju zaplenili skrivnostno zabojo in ga ne upajo odpreti. Nobeden ne mara prevzeti odgovornosti, ker so vsi prepričani, da je v zaboju samo ena izmed dveh stvari: mir ali pa vojna. Cariniki so pa tako rekoč kulturni delavci in bi jim bilo zelo nerodno, če bi po njihovi nerodnosti skočila iz zaboja — vojna...

Japonci

Kanončki na Kitajskem grmijo bim bom bom, grmijo bim, grmijo bom grmijo bim bam bom.

Japonci bi Kitajce požrli radi ham, požrli him, požrli ham, požrli him ham ham.

Kitajci pa Japonce nabili so pimf pamf, nabili pimf, nabili pamf, nabili pimf pamf pamf.

Zato se svet Japoncem zdaj smeje hi ha ha, se smeje hi, se smeje ha se smeje hi ha ha.

NEGOTOVOST

Nanking, 1. julija. V najkrajšem času bo sklican tu svet vojaških strokovnjakov, da končno reši vprašanje: ali se je po dveh letih japon-

ska-kitajska vojna že pričela ali je to čisto navaden spopad.

TOPOVI KOT HRANA

Melbourne, 1. julija. Slavni avstralski učenjak Williamson je iznašel način, kako se lahko topovi sintetično spremenijo v katerokoli vrsto hrane. Ta izum bo napravil revolucijo v prehrani. Bodoče vojne bodo zelo kratke, ker bodo lačni vojaki pojedli topove.

VAŽNA IZJAVA

Ženeva, 1. julija. Po seji Društva narodov je dal neki delegat novinarjem izjavo, da je dosežena popolna soglasnost v tem, da je situacija na Daljnem vzhodu zelo nevarna. Ker je dosežena soglasnost v tako važnem vprašanju, je zavladal v političnih krogih optimizem.

RADIOGRAM Z MARSA

Mars, 1. julija. Z Marsa so poslali na Zemljo sledeči radiogram:

»Zakaj ste naperili na nas toliko cevi? Ali so to teleskopi, s katerimi nas opazujete? Zakaj ste postali nenadoma tako radovedni?«

ŠIRŠA KONFERENCA

»Poglej, tam v sosednji sobi ima naš poslanec širšo konferenco z narodom!«

»Toda poleg njega je vendar samo en človek.«

»Da; toda to je sreski načelnik.«

Gradbena sezona

Medtem, ko poročajo dnevniki, da je gradbena sezona v Mariboru v polnem teku, je našemu risarju uspelo ujeti te-le slike:

LETNO SPRIČEVALO

za gospo: Lilly Gosak, roj. Predikaka,
starost: njena tajnost,
stanuoča v: neplačanem stanovanju v Ljubljani.

Šminkanje	pestro
Lakiranje nohtov	krvavordeče
Friziranje	dolgotrajno
Zavijanje oči	v vseh pravcih
Uporaba materinega jezika	perpetuum mobile
Opravljanje	vsestransko
Izgled za cesto	v oči padajoč
Izgled za dom	v srce segajoč
Nega psičkov	materinska
Nega otrok	prepuščena možu
Konverzacija z možem	fortissimo
Konverzacija s „prijatelji“	amando
Toalete	najdražje
Gospodinjstvo	zadolženo
Kuhanje	neužitno

Sposobna za sprejem med narodne dame.

Moje misli od vojne

(Šolska naloga od Danilota Goljeta.)

Moje misli od vojne so nemogočne in ko sem jih hotel vnu izpovedati, so rekli, da je policijska ura. Tudi jako smrdijo, ker so iz moje glave vnu zrastle. Zato lojalno molčim. So pa tudi jako vesele ideje od vojne, ker je tam včasih jako hecno in koristipolno. To ve moj ljubljani ata, ki je avstroogrsko cesarsko kraljevo svetovno vojno jako uspešno skozi naredil. So tudi v antikvarijatih dobi egzistirale jako lepe vojne, tako tista, ko je cela kompanija v konjski trebuh noter zlezla, potlej tista vojska, ko so levi kristjane za večerjo iz kože devali, potlej tista, ko so samo spali in je zato 30 let vnu zdržala, toda ampak te ne veljajo, ker niso nič noter prinesle in nima moj ljubljani ata skozi njih nič profita. Svetovna vojska je zato svetovna, ker take še ni bilo na svetu. To moj ljubljani ata jako zanesljivo ve. Moj ljubljani ata je funkcioniral kot jako vporabljivi računski feldbebel. Danes se reče feldbeblu . . . . ., toda ampak jaz za svojo osebnost ne bi ateka nikoli tako tintuliral, ker je danes . . . . . lahko vsak . . . . . Naprej ne povem, ker je to jako žaljivo. Kot računski feldbebel je jako perfektno obvladal višjo matematiko. Zato je skozi cesarsko kraljevo svetovno vojno avantiziral iz računskega feldbeblu za veletgovca in za omejeno delničarsko družbo. Moja ljubljana mama

je jako ponosna na to šaržo in je rekla, da smo ratali to, kar smo, skozi atovo brihto in z uma svitlim bajonetom. To pa za tega voljo vnu povem, ker je moj ata začel pri treh parih eraržrebcev in pri eni pogrešani blagajni, končal je pa z zmagonosno zmago s tremi hišami z elektriko in s stranišči, ki imajo tisto reč za gor sestih iz porculana. Moj ljubljani stric, ki trpi na apnenici pesniške žile in, ki ga včasih meče ta božje, je atovo karero jako šenijalno pri enem kosilu v obliki soneta na svitlo dal. Tako-le:

»Naprej blagajna
trije pari žrebet,
zdaj pa tri hiše
in engliš sekret.«

Jaz mislim, da je jako modern duh v tej poeziji, posebno v zadnjem verzju.

Seveda, pravi moj ljubljani ata, se ne rentijera vsakomu taka vojna, ker ni psihološko dobro fundiran, pravi ata. On pozna enega fiziologa, ki je tudi začel pri žrebcih, kot moj ljubljani ata. Razlika je samo v okolici, da je ata končal pri treh hišah, fiziolog pa na gavgah. Iz tega se lahko dodobrega vnu vidi, da je vojna koristipolna samo za inteligencijo.

Vojna je tudi dobra za polje časti. Kdor tam pade, je vsak častni junak, pa magari, da je največja baraba in da so ga kugle od

zad zadele. Oba brata mojega ljubljenega ateka sta tudi padla na polje časti. Na svidenje nad zvezdami!

Tudi je vojna jako koristna za menjavanje dedcev. Naša teta Urša je bila na tisti akonto petkrat poročena. Kakor hitro se je enega soproga navolila, ga je toliko časa sekirala z popolno abstinenco, da je šel rajši na fronto in padel na polje časti. Naj mu sije večni pokoj! Ker pa iz raznolikih okolice ni mogla prestati, ne da bi, se je zopet jako srečno omožila, ker je šel mož že drugi dan na polje časti. Tako je sledilo nadaljevanje do petega moža. Pri tem se je pa jako usekala, ker ni hotel pasti na polje časti in se je vrnil po vojni in še danes živi v krogu svoje mile soproge . . . . . Bilo srečno!

Tako vidimo povsod raznolike koristi od vojne.

Zlasti potrebna je vojna zadnje čase. Od česa bi pa potem ljudje govorili in sploh v družbi konzervirali. Če ne bi bilo vojne, bi ne imeli kaj tepatirati in bi potem lahko izbruhnil svetovni mir, kar bi bilo jako neugodno za eroplane in tanke in sirovine. To je rekla naša dekla, ki je politično jako razvita. Zadnjič je moja ljubljana mama jako teligentno prekvasila vojni položaj. Je rekla, da Poljaki ne morejo radi sirovin sklepati pakta z Grki, Grki pa da si merajo zavarovati hrbet pred Kitajci. Žolta nevarnost da grozi skozi koncesije in da je bil culukafski minister zato že v Beogradu. Marsikaj je še pogruntala, sploh ga je jako žgala, tako da je pozabila, da kuha šmorn in še njega ožgala. Radi vojne! V tem usodepolnem vzdušju se je pojavil v kuhinji moj ljubljani ata, zavohal radi vojne prismojeni šmorn in je tako nastala z mammo vojna radi vojne. Nekaj minut so frčale bombe in granate v obliki kuhlalnic in piskrov, nato je zagrmel kanon v obliki mamine nežne desnice po zadnjem delu mojega ljubljenega ateka. Nato sta imela skoro mesec dni »tih teden«. Zadnjič pa sta se pobotala. Potrkal je na naš tih hram berač. Prosil je za miloščino. Ata ga je nakuril, naj gre v potu svojega obraza delat. Berač je rekel, da ne more, ker mu falita desna noga, leva roka in pol obraza in da je vojni invalid. Tedaj se je v ljubljenem ateku zganilo sociološko srce, segel je v žep in mu je dal 50 para.

Tedaj so mami privrele solze, poljubila je ateka in je zdaj spet mir in lahko govorimo o vojni.

Skoraj zastoj dobite mične
ostanke vseh vrst blaga v
Trpinovem
tekstilnem bazaru!
Poizkusite z nakupom!

ZASPANEC

»Noč in dan sanjam o Vas, gospodična!
»Zato ste vedno tako zaspali, gospod Janko?«

Nesrečni Valentin

ali

Usodepolna bolhica

Naslednji verzi naj uče,
da reč najbolj neznatna
povzroča včasi nam lahko
dejanja kar izdatna.

Pritlikave živalice
dobe se pri mrčesu,
najmanjša je pa bolhica
po duši in telesu.

To tista je živalica
ki hitro ino skočno,
pod nogavico zleze kar
ali pod srajco nočno.

Čeprav nje delovanje je
pač, kar se da, diskretno,
nikomur njeno bivanje
na koži ni prijetno.

V to pesem spada Valentin,
to je devičnik samski,
ki si zaželel žene je,
ker bil je pač brezdamski.

Primeren našel si objekt
v devici že Suzani:
bila vsa sramežljiva je
kljub prošlosti prestani.

Govoril je: kot sonca svit,
da ona ga ogreva,
a hujšega nič ni bilo,
ker bil je nor in šleva...

Nekoč se žganja je napil
v moralno okrepitev,
odločil je, da bo ta dan
Suzanina snubitev.

Pred njo stopivši tresel se
je kakor trepetlika,
četrt je prošlo ure že,
— besed pa nič z jezika.

A preden kakšen beden ton
je stisnil ves nervozen,
dogodek ta pomembni mu
— sovrag že križa grozen!

Predrobna bolha snubcu — glej!
prek okončin špancira,
v naslednjem hipu pa mu že
pod hrptom tam ložira.

Obupno skremži mož obraz,
ker že nesrečo voha,
ljubezenskih izlivov ni,
le — zadnjo plat počoha...

Suzana čudi se močno,
— čeprav snubitev laska —
da mož, ker mu srce gori,
— pod hrptom le se praska!

Pričakujoč sladkih besed
Suzana Valentina
povpraša brž: »Na srcu ti
le kakšna je težina?«

DRŽAVLJANSKA ŠOLA

IZPRIČEVALO

Državljan: J A N E Z T R P I N

je pokazal v šolskem letu 1938-39 naslednji uspeh:

Plačevanje davkov	slabo
Glasovanje pri volitvah.	odlično
Kuluk	prav dobro
Preganjanje opozicije	dobro
Vzklikanje vodji (neobvezen predmet) .	dobro
Vedenje	ponižno

Učeneo ima popravni izpit iz

plačevanja davkov

Občinski tajnik:

podpis nečitljiv, s. r.

Župan:

De Valentin: »Jaz se zdržim!
Stvari naj ne zavlečem,
dovoli mi, Suzanica,
da hlače brž si slečem!«

»Nesramnež«, ona zakriči,
»a, take so skomine?«
Klofuti dve primaže mu
— in brž skoz vrata šine...

Tako ostal je Valentin
na vek devičnik samski,
bogve, zakaj je dobro to,
da je ostal brezdamski?!

To nas uči, da zmožna pač
najmanjša često reč je,
da obvaruje za vsikdar
— nesreče nas največje!

Čuda moderne kemije

»Slovenski dom« poroča, da bodo
v Nemčiji pridelovali iz premogov-
nega prahu različne kovine.

»Toti list« je pa obveščen, da bo-
do v Španiji izdelovali iz hišnih ru-
ševin hranilni in navduševalni pra-
šek »Ljudska Zadovoljnost«. Na Ki-
tajskem bodo iz topovskega dima
pridobivali riž za japonske vojake.
Na Japonskem bodo pa iz živalskih
odpadkov zvarili surogat, ki bo na-

domeščal ribje meso, ki jim ga bolj-
ševiki nikakor ne privoščijo. Iz kosti
padlih vojakov bodo namleli za svo-
jo zmagoslavno vojsko moko, ki bo
s posebnim kemičnim dodatkom da-
la najboljše pogače. Zauživali jih bo-
do namesto »šturmruma«. Iz stekla in
rižove slame bodo pa kovali zlato,
ki jim ga manjka, ker so ga darovali
bratom Kitajcem z geslom: »Azija
Azijatom!«

Potrudite se do nas in prepričali se bo-
dete, da Vam po najnižji ceni izdelamo
solidno obleko, plašč, kostum itd. Imamo
vedno v zalogi najmodernejšo štofo. Za
cenjeni obisk se priporoča krojaški salon

KOS VIKTOR

Maribor, Dravska ul. 6

Ako se slačiš alio-
blačiš, kadar greš
na kopanje, misli
na „**MARA**“
pletanine
M a r i b o r
Koroška cesta 26

Če si žejen ali
lačen, če želiš
sonca, zraka, za-
bave ali razve-
drila misli na
„**Grič**“ (Oset)
pod Urbanom

Izpod Karavank

STRIC IZ AMERIKE

je dal za jeseniške reveže stotisoč dinarjev. Ker zgledi vlečejo, se prav lahko zgodi, da bo prvemu stricu sledil še kateri. Ker so na Jesenicah v večini sodelavci KID in je revežev malo, preti nevarnost, da bodo reveži na lepem obogateli in nehali biti reveži. To je proti bon-tonu sodobne civilizacije, kajti mesto brez revežev je kakor industrija brez surovin. Upamo pa, da bodo vsaj strici iz Kranjske gledali na to, da se ohranijo vsi stanovi našega narodnega občestva. Največ nade pa polagamo na strica iz Indije in njegove sodelavce, da zastavijo vse svoje sile za ohranitev tovarniškega in mestnega sožitja. — Naj žive vsi naši strici!

NEKAJ JESENIŠKE KRONIKE

Jeseniški Skalaši so se naveličali vzpenjati po skalah in so priredili začetkom poletja smuško tekmo za Akom v Martuljku. To je pravo prevratniško prevračanje letnih časov, dasi je smučanje po skalah lažje kakor plezanje. Navzdol gre samo, četudi z nosom naprej. — Male živalice, torej zvečine štirinožna bitja, so zvale na svojo tombolo dosti dvo-nožnih bitij. Zelo glasni so bili ščinkavci, četudi spadajo že bolj med gozdne ptiče kakor pa med domače male živalice. Tombola je dvonožcem, zlasti onim v kikljah, vzbudila dosti veselega pričakovanja in še več razočaranja. — Jeseniške politike vseh branž bo narod kmalu odstavil in jih nadomestil z boksarji, ki od vseh javnih delavcev še najbolj razumejo ljudsko razpoloženje. Čeprav se boksjajo med sabo, so vendar pravi vzor narodne sloge, kajti kljub različnim barvam in prepričanjem trenirajo vsi v enem prostoru, v Del. domu, zato pa žanjejo tudi lepe uspehe. — Jeseniška občina bo s podporo glasov opozicije, torej z absolutno večino, podaljšala rok za vlaganje prošenj o podelitvi častnega občanstva do novega leta, ako med tem še ne bo volitev. Do tedaj o vloženi vlogah ne bo sklepala na svojih sejah, ki so za Jesenice pravi prazniki, ker se vrše vsake kvatre enkrat.

ZAHVALA SOBRATU

Nisi mi sobrat po stanu, temveč po delu in po duhu. Zaklel si se, da me boš spravil z Jesenic in si v ta namen skuhal moj življenjepis. Hvala Ti! Proglasil si me za slovenskega Razputina, poskrbel si, da pridem v zgodovino. Misliš, da kaj godem zoper to? Nič! Živel bom še po smrti, dokler pa ne umrjem, bom vsaj za ženski svet večno zanimiv. Po tvoji za-

slugi se zanimajo zame žene in dekleta vseh stanov, vse me hočejo spoznati. Lahko mi zavidaš!

PRAVIČNO ZADOŠČENJE

*Ko prebiral razgreti
so ljudje njegove grehe,
bil je mož deležen sreče
in prav angeljske utehe.*

*Nosil palico prelepo
svojemu je bil pastirju,
grehi, sproti odpuščeni,
so samo še na papirju.*

KER NI POŽIGALCEV

in požarov, se bo gasilska četa KID posvetila gledališču. Za začetek ima sledeči program:

SIT VOLK IN OSKUBLJENA KOZA, igra o sožitju.

IZGUBLJENI SIN, zgodba o odpuščenem sodelavcu.

NAŠ KRUH IN TUJE PREPRIČANJE, opereta po motivih Wagnerjeve muzike.

Ves nadaljni program bomo še pravočasno objavili!

IZ KUHINJE TOVARNIŠKEGA FILOZOFA

*Naj brezposelni vedo,
dela zmanjkalo ne bo,
prej bo zmanjkalo ljudi,
ki podjetnost jih redi.*

*Le nergačev je preveč,
napodimo jih kam preč,
dela poln potem bo svet,
če ne zdaj, pa čez sto let.*

PRAVNI SVETOVALEC

Izgubitev častne volilne pravice

Š. G.K.: Vprašujete, proti kateremu paragrafu kazenskega zakonika naj bi se pregrešili, da bi izgubili volilno pravico. Eno stranko, pravite, Vas je sram voliti, po svoji pripadnosti si druge ne upate, če bi pa nič ne volili, volilno pravico pa imate, bi bilo pa spet sumljivo in nevarno.

Odgovor: Volilna pravica je dvojna, in sicer aktivna in pasivna. Mali tatovi dobe poleg robije še posebno nagrado, in to je izgubitev aktivne volilne pravice. Veliki tatovi pa, po š tem in tem, ki pravi: Tatiče zapiraš, tatove izpuščajo, sicer zapora ne dobe, pač pa dobe pasivno volilno pravico, ker pomeni beseda »pasivna« trpna. Veliki tatovi morajo torej trpeti, da jih oni z aktivno pravico izvolijo. Zakon nikjer ne predvideva same izgubitve aktivne volilne pravice in ga ni pregreška, da bi to dosegli. Če pa se hočete na vsak način te pravice iznebiti, Vam svetujemo, da se daste po veččem zdravniku operirati, da Vas spremeni v žensko. Ženske, kakor veste,

nimajo ne aktivne in ne pasivne volilne pravice.

ZDRAVNIŠKI SVETOVALEC

Š. G. K.: Vaša žena venomer toži, da je bolna in samo leži v postelji. Poklicali ste že več zdravnikov, celo zdravnika okrožnega urada, pa vsi so mnenja, da ji nič ni. Vprašujete, kako bi ženo ozdravili njene namisljene bolezni.

Odgovor: Da Vaša žena bolezen simulira, je več kot jasno. Svetujemo Vam, da ji pripeljete k postelji pravega vola, takega z rogmi in štirimi nogami in ga resno in slovesno vprašajte, kaj Vaši ženi manjka. Potem ga neopazno požgajkajte s slamo v uho. Vol bo krepko z glavo odkimal in žena bo takoj zdrava planila iz postelje. Vi jo pa takoj parkrat ubrišite po plečih z gorjačo (namreč ženo, ne posteljo). Polagamo Vam pa na srce, da bodite urni, ker Vas žena lahko prehiti. O uspehih nam poročajte.

Bog Mars modruje

»... in ne da bi me sploh kaj obvestili, so na morju že začeli!«

DVE IZGUBI

— Popolnoma sem izgubil glavo.
— To ni nič. Jaz sem pa izgubil denarnico.

— Da, toda tvoja denarnica je bila prazna.

— In tvoja glava...?

POZABLJIVA ŽENA

— Kako ste rekli? Da se imenujete Viček? Hm... Nekoč sem tožila nekega Vička radi neizpolnjene ženitne obljube. Ali niste bili morda to vi?

Bodoča olimpijada

Skok v višino

Tenis

Maratonski tek

Salto mortale

Celjska reportaža

Razvita kultura — razvita morala — razviti umori — razvito gostinstvo — razvito žvižganje

Celje se razvija. Še celo nekulturnemu tujcu se to včasih zdi. Recimo ob izstopu iz vlaka. Oko mu obvisi na kolodvoru, ki je tudi obvisel. Med dvema stavbnima slogoma namreč. Pa ne samo gradbena kultura, sploh kultura se lepo razvija. Gledališče ima na posodo novo centralno kurjavo, trije kinematografi jako kulturno delujejo, prepevat hodijo iz Ljubljane, recitirat iz Maribora, sploh je celjska kultura jako razvita. Tudi nekateri kulturni delavci so lepo razviti. Zlasti telesno. V tistem območju okoli popka. Ti potem manj razvite (okoli popka) kulturne delavce — razumljivo — tako zasenčijo, da jih sploh ni opaziti.

— Jako razvite so tu tudi povodnji, nekoliko manj jako razviti pa mostovi. Vsaka povodenj odese tu povprečno tri mostove in so potem Celjani ob levem bregu Savinje odrezani od verskih govorov o. o. kapucinov, kar pa Celjani jako lahko prenesejo, ker je tudi morala jako razvita. Jako so razviti tudi zakonski problemi. Recimo: A je gospa in B je gospa. C je gospod in Č je tudi gospod. A in C sta poročena, B in Č tudi. Pa žive ti štirje prvi dan takole: A in C v enem stanovanju in B in Č v drugem stanovanju. Drugi dan se vrstni red izpremeni takole: A stanuje s Č-jem v prvem stanovanju, B pa s C-jem v drugem. Tre-

tji dan se vsi štirje pobotajo in se vselijo v — skupno stanovanje. To je jako lepo razvita erotična solidarnost...

— Odlično se poslednji čas razvijajo umori. In koljejo kar na debelo in jako poceni. Za nekaj dinarjev.

— V najlepšem razvoju so tudi vlomi. In slovi ta obrt po jako razviti tehniki.

— Sploh so obrti jako razvite. Zlasti gostinska, ki ima jako razvit smisel za šmarnico. So pa tudi razvite izjeme. Recimo »Na-na«. Kdor zavije tja, ima razvit smisel za lepe birtne in izbornu kapljico. Tako četrtrt čez mero, pa greš lahko sredi »Na-na« — nina — nana...

— Celjani imajo tudi prekrasno razvit okus. Recimo: križ na »Ljudskem domu«. Zato, ker je v njem — banka...

— Jako razvito je tudi štedenje z železniškimi zapornicami in, s tem v zvezi, pokončavanje ljudstva potom železniškega prometa. Pa kaj bi: zapornice stanejo, novi ljudje se pa rode zastoni!...

— Gotovo najbolj razvita celjska razvitost je pa — žvižganje. Ker je namreč prepovedano. Ne na občinskih sejah — ali na kulturnih prireditvah, temveč — na cesti... Kdor si usoja žvižgati, je komunist. Celje premore tako več komunistov, kot Moskva...

Naši maturantje

Na neki srednji šoli so priredili med maturanti anketo, kaj bi kdo najrajši bil. Odgovori so bili zelo značilni: »Hotel bi biti poslanec, potem se lahko brezplačno vozim v vlaku.« — »Hotel bi biti šolski nadzornik, potem lahko zafrkujem profesorje.« — »Hotel bi biti uradnik na ministrstvu, potem lahko ves dan spim.«

Eden izmed maturantov pa je odgovoril: »Hotel bi biti šofer kakega ministra, potem bi se lahko ves dan vozil v avtomobilu in dobro bi se mi godilo.«

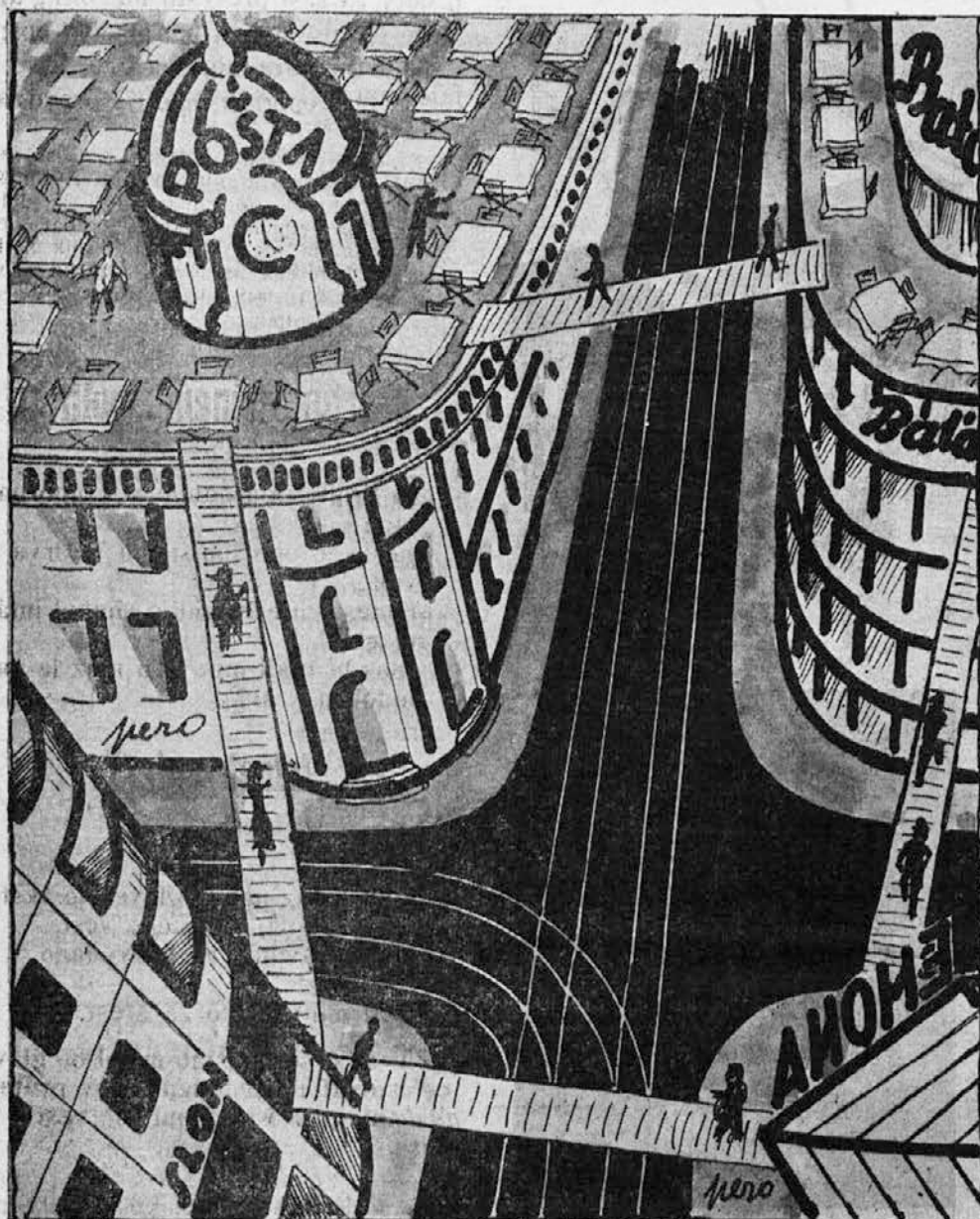
Profesor, ki je zapisoval vse te odgovore, vpraša po tem odgovoru: »Tako! Šofer kakega ministra bi hoteli biti. Ali pa ni nikogar med vami, ki bi hotel biti minister ali celo ministrski predsednik?«

»Ne,« se oglasi ves razred obenem, mi bi radi imeli stalno službo.«

VSE SE SPREMINJA

»Ko sta bila moja otroka še majhna,« je pripovedoval gospod Pokorn, »se je zanimala moja hči samo za lepo poslikane punčke, moj sin pa za vojake. Sedaj pa, ko sta odrasla je — ravno narobe.«

V centru Ljubljane je premalo kavaren.

Še „Pošta“ naj preuredi v kavarno!

MLADI SLOVENSKI DRAMATIKI osnujejo v Ljubljani »Klub prijateljev mladih slovenskih dramatikov«. Za predsednika nočejo nobenega drugega kakor kapitana, pesnika in direktorja Drame Pavla Golio.

LJUBLJANSKI KRIŠTOF

Je v velikem strahu. Res da je dobil novo zavetišče in se v njem naravnost gosposko počuti, ampak kar tam preko ceste so na lepem deložirali slovensko industrijo, ki jo zdaj do tal podirajo možje v rdečih hlačah — dragonci z onstran Ljubljance, kjer so se nekoč delomržeži urili v pridnosti in poštenju, zdaj pa duhamrkeži čakajo možganskega razsvetljenja. Podiranje industrije je navadno znamenje gospodarske krize, v našem primeru je pa znak pomanjkanja delovnih sil. Ko bi jih ne

manjkalo, bi podirali tovarne brez rdečehlačnikov, seve, vsaj za minimalno mezdo. No, Bog daj norcem pamet, Slovencem pa denarja!

Blagohotno opozorilo

vsem podjetnikom in firmam, ki vodijo dvojno knjigovodstvo.

Slabo delavce plačaj, ne pa knjigovodjo, sicer ti nakuhal bo strahovito godljo.

Davkariji te izda, da jo goljufaš, ker za javnost in za njo drug račun imaš.

Njej odrineš milijon, knjigovodja pa dobil bo njegov deseti del, ker resnico je razkril.

D. Gollja:

Moderna dama

Kar začnimo pri tem udu, ki je zanjo breme pravo, ki približno naj bi bilo to, kar se označi z glavo.

Če ji las je kaj ostalo po ljubezni hudi uri, pa težko potem dognati barvo njeni je frizuri.

Kar je barv le kje v barvarni so lasje ji prepojeni že bili prav z vsako barvo in zato so zdaj — zeleni...

Kjer navadno so obrvi polkrog narejen z barvilom črnim je; lepo zasukan kakor s kakšnim je šestilom.

So trepalnice umetne, da oko se bolj svetlika, njenih zob bleščeči biser, pa od zobo- je zdravnikov.

Tak je dame pravi videz, ves pobarvan in prepleskan, da obraz nič razpozna se, tudi, če je kdaj — natreskan:

Če ji od boga ni dano pristnih, belih prs obilje, iz premehke ji tvarine —bandažist ga naredil je...

Bilo spredaj, bilo zadaj, kjer potrebna je oblika, tam moderna si pač dama kaj umetnega pritika.

Še na nogah nekdanj beli nohti ji sedaj so zlati, sploh vsa komaj vidna mesta barvati bi htela dati.

Vse pač na moderni dami stvar umetnega je krasa, pristna je na njej edino, njena le — možganska masa...

Baš zato, ker ta je pristna, pa ta masa nič ni v čišlih, ker zbog stalnega pritiska je substanc hudo že — kislih...

Najnovejše modele damskih in moških klobukov Vam nudi v veliki izbiri, trgovina s klobuki
Ivan Kvas, ml.
Maribor, Aleksandrova c. 30
 Cene zmerne!

BO HITREJE MINILO

»Gospod doktor, nobeno noč ne morem spati!«

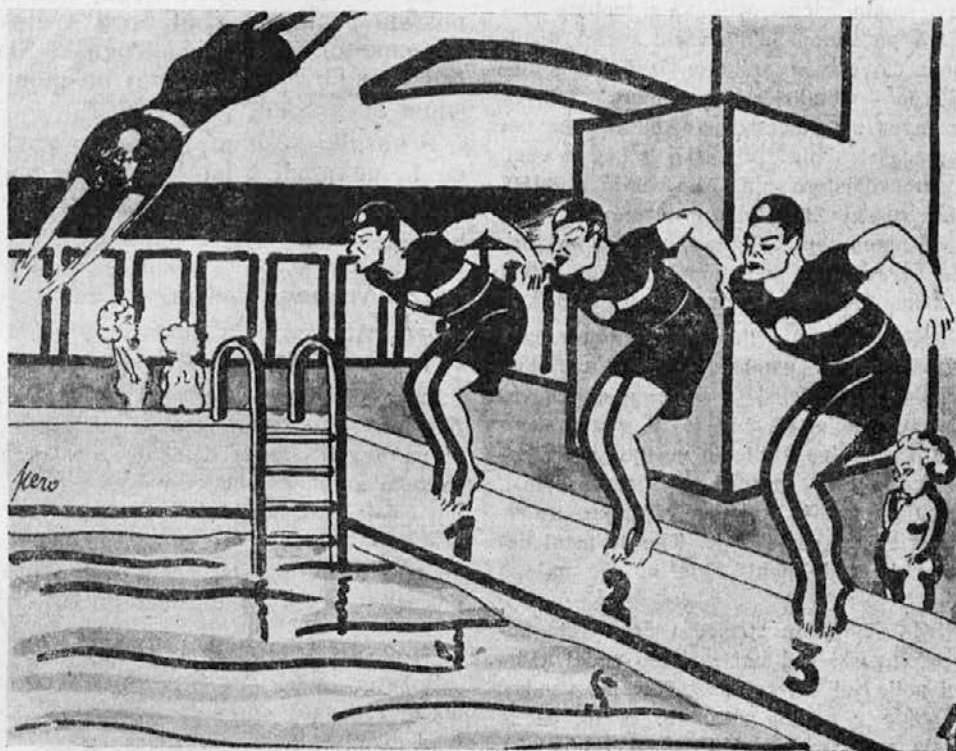
»Potem pijte nekaj časa ponoči vsake pol ure po malo konjaka!«

»Ali bom nato lahko spal?«

»To ne, a noč vam bo hitreje minila!«

Kopalna sezona

je v polnem razmahu. Prednjači kopališče S. K. Ilirije, ki daje lepo možnost porasti slovenskim plavcem. Da bi dečkov sonce preveč ne ožgalo in da bi njih krepka in razvita telesa ne vplivala pohujšljivo na damsko sekcijo, so jim predpisali nov krog: hlačke do kolen. — V veliki zaskrbljenosti za dečke so šli

merodajneži celo tako daleč, da iščejo novega plavalnega mojstra, ki bi z dečki ne ravnal preveč po očetovsko, kajti — tako pravijo — le močna roka jim zna pripraviti pot do uspeha. Morda zagledamo v kratkem na kopališču čuvarja s — pendrekom v roki.

Chamberlain v Ljubljani:

„To je lepo, da Ljubljančani tako — z menoj držijo!“

Totemu listu

Ker v I v a si prekrstil me iz I g a,
zato še nisem tiča pol in miši pol;
ime je navsezadnje ena figa,
da le moj epigram imel je pravo sol.

V zadnji številki »Totega lista« se je v tiskarski stavek vrnila pomota. Avtor starih epigramov: »Morahstu misli in dela«, »Ob dvajsetletnici«, »Okrog Trubarjevega spomenika« in »Za volitve« je pesnik dr. Igo Gruden, katerega najnovejšo zbirko »Dvanajsta ura« je ravnokar izdala Slovenska matica v Ljubljani.

Oportunističnemu politiku

Igo Gruden

Kam Frigije mu odletela je uporna kapa?

Odnese la oportunistična je prva sapa.

Ker mesto nje Frigidije simbol ima na glavi,

pri nas bi rekli mu: »Ta mož je, pa podoben kravi.«

Istovklopje*)

Igo Gruden

To pravijo,

da advokat z najeto človek je vestjô,
sodnik ima naj naročeno vest,
državni pravdnik z zapovedano
vestjô
skrbeti mora samo za arest.

Kdor zdaj še z lastno mislil bo glavô,
ne istovklopljen dvignil jo v protest,
na mah ga z istovklopljeno vestjô
obglavijo.

*) Mislim, da ta nenavadna oblika primerno kaže svojo vsebino.

Iz Kranja

Zvedavim Kranjčanom se obeta igra iz domače kronike

Zlati striček.

Eno glavnih vlog bo imel nečak, ki hoče biti stričku enak, namreč enak v denarni veljavi. Pri tem pa pride navskriž s paragrafom, potipa ga roka pravice, ki mu sicer ne zavije vratu, vest mu pa le nekako izpraša. To pa spravi v zadrego zlatega strička, ki mu ni toliko do nečaka kakor do tega, da bi podjetni fant ne sprožil nevarnega plazu. Potem bi lahko sam striček zdrčal s sončnih višav mestnih časti in denarne slave, kar pa nikakor ne mara in bo nadebudnega nečaka raje vzel za — kompanjona.

Vsebinska igre ustreza razpoloženju današnjega občinstva, ki ljubi — srečen konec, pa poln lonec.

Pesniški popadek šestošolca

»Luna blede in okrogla sploh,
jaz te gledam in vzdihujem: oh!«

Ščurki in stenice

so na svojem mednarodnem kongresu po vsestranskem razpravljanju sklenili z veliko večino naslednjo resolucijo:

1. Z navdušenjem pozdravljamo trdno odločenost človeškega rodu v Evropi, ki tako žilavo pripravlja plinsko vojno. V tem vidimo dober znak solidarnosti med njim in nami, ker bodo poslej ljudje preizkušali razne izume sami na sebi in ne bodo več

preganjali našega rodu z žveplom in podobno robo.

2. Kongres ščurkov in stenic želi, da se prav kmalu začno očiščevalni pohodi človeštva po Evropi in po vsem svetu. Mi nismo s človeštvom solidarni iz kakšnih idealistično - metafizičnih razlogov, temveč enostavno zato, ker bo naš rod v vojni nesnagi našel svojo življensko hrano in večji prostor udejstvovanja. Ako vidijo voditelji držav rešitev človeških problemov v veliki vojni, potem jim želimo vso srečo pri naglem reševanju, ker bodo obenem rešeni tudi mnogi naši problemi.

3. Kongres ugotavlja, da v zadnjem času sovraštvo med nami in človeškim rodom prehaja v prijateljsko sodelovanje. Človeška civilizacija, ki nam je do zdaj vsepovsod stregla po življenju, postaja naša zavaznica. Saj pospešuje brezposelnost, spravlja na kant kmetije, obrtnike, trgovce, nižje in srednje sloje. Kjer je manj denarja, je tudi manj Flita in več našega rodu.

4. Za ščurke in stenice vsega sveta koristni čoveški rod naj hodi po sedaj začrtani poti. Naj širi svojo civilizacijo, vendar, če pojde v vojno, naj skrbi za to, da se docela ne iztrebi. Naj v našem interesu v vseh deželah pusti vsaj nekaj dojenčkov in starih mamic. Priznati moramo namreč neizpodbitno resnico, da brez človeštva ni našega prepotrebne obzanka. — Naj živi civilizacija! Naj živi svetovna zveza ščurkov in stenic! Slava človeštvu!

MEDNARODNI PATENTNI URAD
je potrdil nov patent: *Razdeljevanje letakov z balončki!*

NIČ JE NIČ

Odločil sem se bil, »da za nič ne grem od doma«. Toda takoj mi je šinilo v glavo, da »kdor se v svet ne poda, nič ne zna«. Vsekakor je »boljše nekaj kakor nič«.

Ker je žalostna in globoko ukoreninjena resnica, da »kdor nič ne zahteva, nič ne dobi«, sem z Jurčičevim junakom ves raztogoten zavajal: »Pa mi kaj dajte, da ne bom brez nič!« »Z nič sem zlezal na konja« in po nasvetu Frana Levstika »kot nič napačen mož prepotoval križem svet, a vendar sem ostal nič«. Prepričal pa sem se, da so na svetu velike in male ničle, in da se male ničle klanjajo velikim ničlam.

»Nič je dobro za oči«, nikakor pa »nič« ni primeren za Abesinijo ali Albanijo, kajti tam, »kjer nič ni, tam je tudi cesar izgubil svojo pravico«. Amerika je sprva mislila, da stori prav, če se ravna po ljudski prislovcu: »Ne praskaj se tam, kjer te nič ne srbi!« Evropa se je užalostila, položila svojo starikavo glavo v dlan in takole jadedovala:

Na koncu dolgih, mučnih let
mi kri je mrzla kakor led,
je v hlevu sedem suhih krav,
in Ženeva brez modrih glav.

So za kanone in za mir,
da žepe polni si bankir,
Evropa, plačaj, daj belič,
saj bog te vstvaril je iz nič!

Onkraj velike luže se je dvignil mogočni bavljav. Jeklenosiva Germanija se je ironično nasmehnila, češ, »strah je od znotraj votel, od zunaj pa ga nič ni«.

Na obzorjih se zbirajo oblaki in »nič do brega se ne obeta«.

Ponuja roko demokrat:
»Si komunist mi danes brat!«
In jezo kuha avtarkist,
povsod je mrznja in zavist.
Redijo žulji kapital,
izginil vsak je ideal.
Že gre usoda kot mlatič,
da zmlati ves svet v prazen nič.

Milli narod je pošepnil svojemu preljubljenemu poslancu in vodji na uho: »Nič na svetu ni tako skrito, da bi ne postalo očito«. In tovariš mu je očital: »Tvoje delo je za nič«. Ker mu tudi Beograd ni mogel pomagati, »je z lepimi reči prišel na nič«. Vsi prejšnji prijatelji so mu postali nezvesti, zavedajoč se, da »kjer ni nič, tja ne kljune noben ptič«. In tako so vrabci čebljali, klopotci klopotali, ljudje pa klepetali in »ga devali v nič«.

Šmarje pri Jelšah

20. VI. 1939.

Če bo deževalo še nekaj dni, bo postala cesta, ki vodi proti svetovnoznanemu zdravilišču Rogaški Slatini — plovna. Promet bo mogoč samo še s čolni.

S parniki se bomo pa lahko vozili, če bi nakazali pristojni organi podporo za ureditev in poglabitev te ceste.

Toliko v vednesj vsem p. n. ljubiteljem vodnega športa.

VSAK PO SVOJE

Kmet Miha je bil težko bolan. Ko je čutil, da se mu bliža konec, je poklical sina in mu rekel: »Janez pojdi po župnika, da ne bom gorel v peklju, ker sem prigrloval njivo poleg kozolca.«

»I kaj bi, oča,« mu je odvrnil sin, »ne bo tako hudo. Malo se boste pekli in malo potrpele — njiva pa le ostane pri hiši.«

HISTORIČNA ŽENA

Božo in Jurček sta se pogovarjala o domačih zadevah. »Moja žena je historična,« je vzdihnil Jurček. »Historična hočeš reči,« mu je popravil Božo. »Ne, ne, historična je, historična,« je zatrjeval Jurček. »Če pridem zvečer bolj pozno domov, mi pove vsakokrat vse historije, ki sem jih napravil odkar sva poročena.«

V ŠOLI

— Kako gre kaj tvojemu bolnemu bratu?

— O, boljše! Danes je bil že tepen.

Često se prepirajo ljudje za »prazen nič« in tožarijo za »goli nič«. Tako je prišlo mnogo kmetij in pristno domače ljubezni »na nič«. Na pr:

Si fantič je dekleta zbral,
besedo svojo moško dal:
»Ti zvesto moje bo srce
vse čase in na veke vse.«
Je fantič nien v tujino šel,
kot mož učen nazaj prispel.
Z njim prišel drugi je deklč.
Na svetu večnega ni nič.

Naš pesnik Valentin Vodnik ni vzdržal več v svojem grobu, vstal je, stopil pred svoje ljudstvo in ga vprašal: »Ali čemo biti, kar smo bili, ali bomo v nič?« In ljudstvo mu odgovori: »Vse gre narobe, vse gre pod nič«. Poldrugi Martin stopi pred pesnika in mu toži:

Je ščip na nebu ali mlaj,
na svetu krize pač ni kraj.
Smo siti vseh že konferenc,
deviz brez zlata in licenc.
Je diplomat od skrbi siv,
ker svet je skoz in skoz lažniv.
In pravi bogu sam hudič:
Ta svet še v ognju je za nič.

Pohorski Tijek.

Vest iz Čaršije

Dr. Milan Stojadinović se je zadnje čase zelo mnogo pečal z višjo matematiko, kar se je mnogim politikom zelo čudno zdelo. Toda edino študij matematike mu je pokazal pot, kako lahko spet pride do oblasti. To lahko doseže edino na ta način, če upošteva naslednja dejstva:

Poljubna točka na ekvatorju se giblje z brzino 1666,6 km na uro, poljubna točka na naši geografski širini pa počasneje. Ako se najde aeroplan, ki bi se kretal v nasprotno smer zemljinega gibanja z enako hitrostjo, bi prišel ta aeroplan v katerikoli drug kraj ob istem času, kakor je odletel. Ako bi se ta aeroplan gibal hitreje od zemljinega gibanja, bi prišel v drug kraj preje, kakor je odletel. Tako bi odletel iz Maribora n. pr. ob 11. uri in prišel v Beograd ob 10. uri. Ako bi imel dr. Stojadinović tak aeroplan, bi se lahko peljal v času nazaj in bi spet prišel do svojega najsrečnejšega dne, do — 11. decembra 1938.

Zakaj so Kitajci pri zadnji zmagi zaplenili 13 tankov, 57 topov, 105 strojníc in ujeli samo 9 Japoncev?

Ker tanki, topovi in strojnice nimajo nog.

VAŽNA IZJAVA GOSPODA HODŽERA

Gospod Hodžera, vodja jugoslovanskih borbašev, se neumorno trudi za zmago narodnega edinstva. Včeraj so ga vprašali novinarji, kdo so pristaši njegove teorije o narodnem edinstvu.

»Strossmajer, knez Mihajlo...« je odgovoril Hodžera.

»Da... to so mrtvi. Toda živi?«

»Teh pa žal toliko ne poznam.«

SREČA

To se ni zgodilo pri nas, ampak nekje drugje.

Žena je mešala kosilo v enem piksku, kakor se ženi državnega uradnika spodobi, kar pridrvi v sobo njen mož.

»Ah, ta mesec pa si bova lahko mnogo privoščila.«

»Zakaj pa?«

»Pomislí, blagajnik se je zmotil in mi izplačal mesto plače — odtegljaje.«

S SODIŠČA.

Sodnik: »Že zopet ste nekomu razbili glavo! Vsemu temu je krivo to prekleto žganje.«

Obtoženec: »Hvala bogu, da veste, kdo je kriv, boste vsaj mene oprostili.«

Iz tajne kronike gorenjskih športnikov

Sneg skopnel je, a Golica bolj je bela ko devica, za katero športniki smo noreli skoraj svi.

Fantje mi korajžni, mladi, smuk in žogo imamo radi, za prvenstva se borimo, športe skoraj vse gojimo.

Še ljubezni pozabili nismo nikdar, kljub vsej sili, ki jo tirja šport od nas, našli smo za njo svoj čas.

Vitko dekle smo izbrali, vneto za njo tekmovali, se dajali noč in dan, kdo ji bo bolj srčno vdan.

Ona vse osrečevala kakor mogla je in znala, z njo smo bili sred nebes, mucka sladka je zares.

Ko po snegu se nadričaš in se žoge naveličaš, ni oddiha boljšega kakor vroča ljubica.

Ko je pa za vse prevročje in te strah razgnati hoče, takrat tudi športnika môra tlačiti sredi sna.

Mi kar srečno smo zvozili in se deklice znebili, sama je za krajši čas daleč zginila od nas.

Morda spet bomo noreli, za njo tekmovali začeli, zdaj je že strenirana in to mika športnika!

Ljubljanska moda

V Ljubljani je moda zadnja zdaj ta, da ženska si možki klobuk nasé da. Po njih dame segajo v polni že meri in v njih so prelepe — to v trdni so veri.

Tam v oknu modistka klobuke razstavlja, v liscico ovita gospa se zaustavlja, pogleda ga enkrat še, notri odrine, a zunaj je že — še minuta ne mine.

Modistka je rekla: »Ne dam več na kredo, če hočem si dati jedače kaj v skledo. Ve hrano kup'vale bi rade z d'nar, a jaz naj klobuke dajala bi v dar!«

Pri zdravniku

Sedaj pred kopalno sezono imajo zdravniki mnogo dela. Vse imovitejše se zateka k njim, da ugotovi bolezní, ki se dajo ozdraviti le ali na morju, ali v Rogaški Slatini ali v drugih letoviščih. Ta posel se vrši v obojestransko zadovoljstvo: dame dobe pisano potrdilo, da morajo na letovišče, ki ga potem prezentirajo svoji slabši polovici, zdravniki pa zaslužijo dovolj, da lahko tudi oni gredo na letovišče.

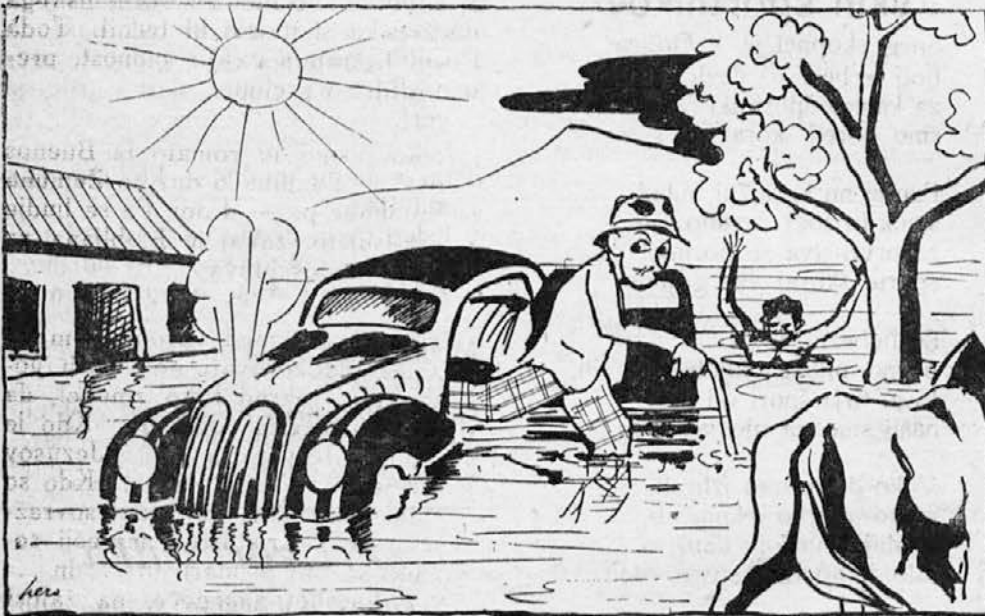
Stari zdravnik T. F. pa s takimi obiski nič ni bil zadovoljen. Ni imel namena iti na letovišče in dam ni maral. In ravno k njemu se nameri bogata gospa. Pregleda jo, vidi, da je zdrava in ji reče: »Gospa, hudo ste bolni. Bolezní pa se pravi — lenoba.«

Pa se oglasi dama: »Gospod doktor, tega svojemu možu res ne morem povedati. Ali mi ne bi povedali, kako se temu pravi po — latinsko?«

Še to-le o nogometni tekmi novinarjev in gledaliških igralcev v Mariboru: Ker so vsi poškodovanci ušli smrti, tudi to sliko lahko objavimo.

Letošnja kopalna sezona

Kopanje

Prha

Sončenje

D. Gojlja:

Pesem o možganih

*Možgani so odlična stvar,
posebno, če so ti vsikdar
pripravljene pri kuhi
ocvrti ali v juhi.*

*Možgani, to so kvarna stvar,
ne osrečujejo nikdar
človeka nihi v službi,
še manj — seve — pa v družbi.*

*Možgani, to so redka stvar,
zato ne trati jih nikar,
kdor jih kaj poseduješ,
in lastne misli snuješ!*

*Možgani, to so taka stvar,
je nekaj takega pač, kar,
v politiki posebno,
je čisto — nepotrebno ...*

JE ŽE TAKO

»Poglej onega človeka. Dokler ni obogatel, je bil navaden tat.«

»In sedaj?«

»Sedaj? — Sedaj je kleptomani.«

KRASNO

Na vratih zvoní. Gospa Trebušnikova, zelo obilna dama, gre odpret. Pred vrati stoji berač: »Prosim Vas, gospa, dajte mi kos kruha. Že tri dni nisem nič jedel.«

»Oh, to je krasno. Koliko ste pa slujšali?«

Aristokratóm

Angleški lordi plemeniti, kje je vendar pamet vaša, da sploh z Rusi govorite vas ves svet začuden vpraša.

Rdeči strici boljševiški narod svoj so pozobali, vi pajdašite se z njimi, da še vam bodo zavdali.

Še nedavno govorili ste na vsa široka usta, da kraljuje glad v Rusiji, ki je bedna, slaba, pusta.

Smo čakali, da razpala v nič bo ruska beračija, glejte čudež naše dobe: vstala je kot velesila.

Oh, vi lordi plemeniti, hude čase zdaj živite, vendar upamo, da kmalu boljševike ukrotite.

Le bodite diplomati, na kolena pokleknite, zdaj kulturna je potreba, da imperij obdržite.

Težka vaša je naloga, da bi srečno jo končali, ker potem spet o Rusiji bomo same črne brali.

Zagonetno uganko

rešujejo ljudje v Poljanski dolini.

Odkrili so pohotnega starca kakor v svetem pismu stare zaveze. Imel je nedolžne deklice in bi ga morala zadeti kazen božja ali pa vsaj teža paragrafa. Vendar se mu nič ne zgodi, ker pravijo njegov gospod zaščitnik, da je bil duševno zmeden, ko je nedolžne deklice pregovarjal v greh. Pri takih dejanjih je marsikdo zmeden, to radi verjamemo, saj še mlajše moške zmedejo opravki z ženskami, kaj šele starce z angelskimi deklicami. Le to je čudno za zdravo pamet naših Poljancev, da tako očitno pohujšanje ni kaznovano, temveč uživa celo nekako varstvo.

Povsod je dvojna mera! se tolažijo Poljanci.

Klinč nebeški

DIPLOMATSKA AKCIJA BLEJCEV

prav dobro uspeva. Ko so svetovni diplomati zvedeli za čudodelni zvonček na blejskem otoku, s katerim bodo zvonili za mir, so takoj v veliki večini sklenili prihiteti na Bled. Nevarno je zdaj samo še to, da se bodo preveč trgali za vrv, kar lahko sproži velike diplomatske bitke in navsezadnje še svetovno vojno. Da pa ne bo Bled drugo Sarajevo, so Blejci pogruntali izlete. Najbolj vroče diplomate bodo popeljali k Mrzlemu studentu, take pa, ki bi jim vročina in diplomatska vnema kvarila možgane, bodo odvedli k sv. Katarini. Ta svetnica je priprošnjica za zdravo pamet in diplomatom gotovo ne moremo bolj ustreči kakor da jih izročimo v njeno varstvo.

Zgodba o profesorju, ki ni bil raztresen

»Crno obleko iz omare! Hitro, hitro, da ne pridem prepozno na naše zborovanje!« je dejal profesor Cvek svoji boljši polovici.

»Oh, Adolar, pa se bo stvar zopet zavlekla, jaz te pa zvečer tako težko čakam! Posebno danes ne bodi pozen, radi hišnika, ki bo po deveti uri barval stopnice!«

»Bodi brez skrbi!«

In bila sta brez skrbi, profesor celo do pozne noči...

...dolgo se je mučil s ključem, ki ni hotel v ključavnico, ko pa je vrata le odprl, mu je udaril v nos močan duh po bervi. »Aha, barva!« se spomni, in svoje žene tudi. Da ne bi preveč ropotal, sezuje čevlje in da bi ne poškodoval nanovobarvanih stopnic, leze kar po ograji navzgor. Previdno in tiho. Ko pa prispe do vrha opazi z grozo, da je pozabil v prittlčju čevlje. Kaj sedaj? Po ograji zdrči zopet navzdol. Spodaj si priveže čevlje okoli vratu in nato zopet, centimeter za centimetrom, po ograji navzgor. Previdno in tiho!

Cisto tiho pa le ni bilo: Ko je namreč prišel do polovice poti se prikaže med vrati stanovanja njegova boljša polovica:

»Kar po stopnicah hodi, danes je hišnik barval te ograjo!«

KRONIKA D. GOFIJE

Vročina pritiska, mozeg vre in ne da od sebe več najmanjše fige (dočim dobiš od osla vsaj figo), zato so zaključili šolsko leto. Učenci so veselji, učitelji pa še bolj. Starši pa bolj malo. Kam bi z mladino? Danes so pač taki časi, da mladina ne kaže drugače, ko da gre taborit. Tako postane mladinski tabor...

Most so začeli spet razkopavat. Vendar že enkrat! Ljudje so se kar čudili in so že mislili, da na magistratu nekaj ni v redu, ker že skoro dva meseca ni bilo nobenega razkopavanja...

Nekateri bi radi zidali, pa ne morejo, kajti je vsa opeka v Nemčiji. Kadar bodo v Nemčiji prestali z zidanjem, pa bodo lahko začeli pri nas.

In je to jako ekonomsko in socialno. Kajti to bo ravno na zimo, ko je toliko zidarjev brezposelnih...

Napovedanih letalskih napadov ni bilo, ker so jih preložili na jesen. Samo enega so uprizorili pri »Slovincu« na Slovenca Moravca. Moravec pravi, da bo pri tem napadu protiletalski top — sodnija. Da le ne bo pri tem streljanju ustreljen kak — kozel!...

Pogajanja v Moskvi so kot tista pot iz Sušaka do Ljubljane z aeroplanom. Iz Sušaka do ljubljanskega letališča prideš, kot bi trenil. Toda potem potrebuješ celo večnost, preden prideš na cilj...

Neko pismo je romalo iz Buenos Airesa do Zemuna 6 dni, iz Zemuna do Ljubljane pa — 4 dni. Pa se ljudje še vprašujejo, zakaj je Ljubljana za nas tako nedosegljiva...

Pride te dni med veronaukom na neki šoli nadzorovati neki višji gospod, ki je razred tako zmedel, da so padli naslednji odgovori: »Kdo je bil rednik Jezusov?« — »Jezusov rednik je bil — Bog oče!« — »Kdo so pa bili Kristusovi največji sovražniki?« — »Kristusovi največji sovražniki so bili pismarji in ... in ... in ... (katehet zašepeče, na žalost jako nerazločno: »farizeji«) in ... in — frizerji ...«

Neki reklamni avtomobil ga je te dni lomil z odlično protireklamo za »Odol«. Zvočnik je razločno tulil pol ure zaporedoma: »Uporabljajte za nego vaših zob samo »Odol!« Ljudje si mislijo: Če je »Odol« takšen, kot ta reklamna slovenščina, potem bomo kupovali — »Cimean!«

Za delavsko kolonijo so izdali prepoved gojenja domačih živali. Za »domače živali« po mestnih hišah pa se nihče ne briga...

»Higijensko razstavo so imeli. V Marenbergu namreč. V Mariboru je ne kaže napraviti, ker je radi prahu itak ne bi videli...

Limone je nekdo pokradel v Kamniški ulici. Škoda, da se tat iz nerazumljivih razlogov ne bo javil. — Japelj bi ga lahko fotografiral in slike drago prodajal: »Edini mariborski antialkoholik in še ta je — kriminalen tip!«

OBNOVA' F. NOVAK

dobavlja: kompletne stanovanjske opreme, tapetniške izdelke, posteljnino, preproge, linolej, zavese, železno pohištvo in otroške vozičke, **najceneje**

MARIBOR, Jurčičeva ulica 6

Telefon interurban 29-05

Medvedja koža

Gospod Peter Smolec, trgovec z umetnimi gnojili na veliko, je na stežaj odprl vrata svoje jedilnice in dejal vljudno:

»Dovoli, dragi prijatelj, da ti pokažem svoj ponos. Ta medvedja koža, ki jo vidiš tu na tleh, me spominja na moj največarnejši lov, kar sem jih kdaj doživel. Še zdaj se mi naježijo lasje, če se samo spomnim nanj.«

Ponudil je svojemu prijatelju naslanjač, mu sedel nasproti in nadaljeval:

»Bilo je v kočevskih gozdovih pred kakimi desetimi leti. Medvedov je tedaj tam kar mrgolelo. Nekega jutra sem se odpravil sam na lov. Brezskrbno sem korakal skozi gozd, kajti na ramenu mi je visela nova dvocevka. Vidiš, prijatelj, ko se nesreče najmanj nadejaš, tedaj pride. Preden sem se zavedel, je stal pred menoj ogromen medved. Krasna žival, ti pravim. Hitro sem snel puško z ramena, nameril, pritisnil na petelina, a puška ni počila, bila je prazna... Z grozo sem zrl na orjaka, ki se je vzpel pred menoj na zadnji nogi. Tedaj mi je šinila v glavo obupna misel: zgrabil sem nož in planil nad medveda. Vedel sem, da je to borba na življenje in smrt. Kosmatinec me je objel s svojimi šapami, jaz sem mu pa z nadčloveško močjo skušal zasaditi nož v srce. Končno...«

Smolec je nehaj sredi stavka. Na vratih je pozvonilo. Še preden je utegnil Smolec končati svojo zgodbo, so se vrata odprla. Na pragu je stal mlad mož z listom v roki in dejal plaho:

»Oprostite, gospod Smolec, gospod me je poslal. Že dva meseca niste plačali nobenega obroka za medvedjo kožo, ki ste jo kupili pri nas...«
Bibi.

DOBER ZDRAVNIK

»Pravim vam, botra, da je to najboljši zdravnik v našem mestu. Ko je bil moj mož bolan, ga je prišel pregledat in je rekel, da bo umrl... in je tudi res umrl!«

STROKOVNJAK

— Ali se spozna vaš mož kaj v športu?

— Pa še kako! Pred vsako tekmo vam pove, kateri klub bo zmagal, po tekmi vam pa lahko točno razloži, zakaj ni zmagal.

V VLAKU

Gospod: »Oprostite, gospodična, ali Vam smem nekaj povedati?«

Gospodična: »Na noben način, sicer pokličem kondukterja!«

Gospod: »Dobro, hotel sem Vam samo reči, da ste sedli na moj zavoj z jajci.«

NAJNOVEJŠA ŠKOTSKA

Gospod Mac vstopi v trgovino in zahteva eno ostrogo.

»Samo eno?« se začudi trgovec.

»Navadno sta potrebni dve ostrogi.«

»Nista,« odgovori gospod Mac.

»Če poženem z ostrogo eno polovico konja, bo šla tudi druga polovica z njo.«

KRIVICA PRI MATURI

Milan: Petra so oprostili ustne mature.

Pavel: Pa ravno on bi jo najlažje prestal. Pismena mu je šla kakor po maslu in tudi na ustmeni bi se odrezal, ko je tako naguljen. Naj bi morali oprostiti, ko sva že pri pismeni potila krvavi pot.

BON TON

— Lepo vedenje zahteva, da vstanemo, če pride kdo k nam.

— To vem že davno. Mama večkrat pravi moji sestri: »Če nihče ne pride, boš obsedela!«

Tudi umetnik

Lasje mu do ramen so
in črna je kravata,
umetnosti odpira
in spet zapira vrata.

Pod Tivoli zahaja,
z umetniki se druží.
Njegova profesija?
Umetnikom le — služi!

IZ ŠOLE

Katehet: Ker je kača zapeljala Evo v greh, se od tedaj naprej za kazen plazi po trebuhu.

Učenec: Prosim, kako je pa prej hodila?

URA BUDILKA

V neko vaško gostilno na Dolenjskem je prišel trgovski potnik Jaka, da bi tam prenočil. Predno je šel spat je vprašal gostilničarja: »Jutri moram zgodaj vstati, da pridem na prvi vlak. Imate kako uro budilko?« »Ne,« mu je odvrnil gostilničar, »pri nas vstanemo ko zapoje petelin.« »Dobro,« mu je rekel potnik, »pa navijte vašega petelina na pol peto uro.«

MODERNA TOALETA

»Včeraj si bil na slavnostnem banketu pri Orlu. Slišal sem, da si sedel nasproti sprogi dvornega svetnika Kapuna. Kako pa je bila oblečena?« — »Okoli vratu je imela krasno zlato verižico z medaljonom.« — »Kaj pa je imela sicer še na sebi?« — »Oprosti, pod mizo jo nisem pogledal.«

OLAJŠEVALNA OKOLNOST

Janez Vetrlih se je moral zagovarjati pred kazenskim senatom radi vlomne tatvine. Končno je rekel obtoženec: »Gospodje sodniki! Pri odmeri kazni upoštevajte, da deset let nisem zakrivil nič kaznjivega.« »Koliko kazni pa ste dobili zadnjič,« ga je vprašal predsednik. »Deset let robije,« mu je odvrnil Vetrlih.

LETOVIŠČE

V nek hotel na Gorenjskem je prišel gospod in vprašal natakarja: »Pri vas stane stanovanje z vso oskrbo dnevno 60 dinarjev. Če pa ostanem pri Vas kot gost več kakor tri dni, bi dobil kaj popusta?«

»Ne vem,« mu je odvrnil natakar, »moram vprašati gospodarja. Pri nas še ni bil noben gost na letovišču več kakor tri dni.«

ON ŽE VE

Pri Korenovih je bila velika nesreča. Triletni Mihec je požrl dinar. Vsa družina je bila zbegana. Mama je padla iz ene omedlevice v drugo. Domača sredstva v obliki raznih odvajalnih sredstev niso pomagala. Stanje je postajalo vedno resneje. Ker je mama bila še vedno zaposlena z omedlevicami, je vzel oče Miheca na roko in se z njim namenil k zdravniku. Mama se je prav tedaj, ko sta odšla, zbudila iz nezavesti in je seveda šla takoj za njima. Videla ju je, kako sta zavila v neko hišo. Naglo je stekla za njima in povedala možu: »Ali si ob pamet? V tej hiši vendar ni nobenega zdravnika!«

Mož: »Že vem, kaj delam. Če grem k zdravniku, ni sigurno, da bo mogel pomagati. Tu pa bodo gotovo dobili dinar iz tanta. Tu je vendar — davčna uprava.«